

[K. J. Mortensen.]

stensen var medlem af overfredningsnævnet: hvad koster overfredningsnævnet?

Med hensyn til dambrug og pelsfarme må vi gøre opmærksom på, at det er ikke forbudt at oprette disse ting. Der stilles bare den betingelse i henhold til lovforslaget, at der skal søges herom, således at man kan få en fornuftig placering. Så må man også sige når der bliver sagt, at de skaffer penge til landet ved deres eksport, at der er mange andre ting, som kunne placeres i naturen, og som kunne give penge ved eksport, men hvor vi forhindrer det. Det må vist være samme retningslinjer.

Hr. Jens Chr. Christensen siger også, at den nu foreslåede tidsfrist med 3 plus 2 plus eventuelt 2 år er temmelig langstrakt. Det er nok rigtigt, men der er, som ministeren også har svaret, ingen, der siger, at denne frist skal benyttes. Der er bare det problem, at i øjeblikket kan man ikke komme igennem sagerne på den tid, der er sat af, og derfor må man have en væsentlig længere tid til det. Vi må så også håbe, at man kommer dertil, at man kører noget hurtigere igennem. Jeg interesserer mig en lille smule for at læse fredningskendelser og hele forløbet, og jeg synes, at sagerne somme tider ligger lidt lang tid også i overfredningsnævnet, så der er altså muligheder for, at man også dér kan skære lidt ned.

Det bliver også udlagt, som om der bliver totalt forbud mod plantning, altså mod ændringer i tilplantningsformerne. Det står der ikke i § 37 i lovforslaget. Der står simpelt hen, at det kan ikke ske uden tilladelse. Mange steder vil der kunne gives tilladelse, nemlig i de områder, som hr. Jens Chr. Christensen var inde på, de let barske områder og også andre steder.

Man kritiserede lovforslaget meget stærkt og sagde, at det var hårdt osv., men alligevel var det småpillerier. Hvis det kun er småpillerier, må man vel nok kunne gå lidt mere og lidt hurtigere ind for lovforslaget.

En enkelt bemærkning til hr. Nordqvist, som ellers var meget positiv over for ministerens lovforslag. Der er sådan set ikke et direkte forbud mod opførelse af nye beboelseshuse ved de landbrug, der nu sælges til lystejeendomme. Forbuddet består kun i, at vil man placere dem et helt andet sted, skal der søges om det. Der står udtrykkelig i lov-

forslaget, at hvis de placeres på stedet, hvor den tidligere bygning har ligget eller i direkte tilslutning til den som en tilbygning, er der ingen problemer.

Lowzow: Hr. K. J. Mortensen var inde på, at vi skulle have en ny tankegang. Det sagde jeg også, og det ønsker jeg også. Jeg er ikke helt sikker på, vi er enige om, hvori den skal bestå, for mit ønske er, at man ikke bruger naturfredningsloven som en del af en socialiseringslovgivning, en fordelingslovgivning, men gør sig klart, at det er en naturfredningslovgivning, man arbejder med, og dér tror jeg der er en vis forskel i vores opfattelse, i hvert tilfælde i vores måde at søge at udnytte loven på. Men hvis vi kan enes om det punkt, så er jeg absolut villig til at arbejde med det.

Man snakker om natur og naturlighed, men der er ikke noget skov i Danmark i dag, der er naturskov, på nær nogle enkelte meget små arealer. Generelt er al skov kunstigt plantet, selv om vi ikke har oplevet, at den er blevet plantet. Derfor forstår jeg ikke denne enorme skræk for tilplantning her og dér. Jeg har også hæftet mig ved den bemærkning i lovforslaget, der siger, at man for at bevare naturen ikke må plante op ad søer. Ja, men det er ganske givet, at bl. a. det naturlige vildtliv op ad vandløb afhænger meget, meget stærkt af, at der er beplantning op til sådanne vandløb. Der er noget i disse vendinger, der tyder på, at det er folk, der mere snakker om naturen, der laver bestemmelserne, end dem, der kommer i naturen, eller også har man lavet dem ud fra andre ønsker.

Jeg skal ikke komme ind på hr. Nordqvists undren først over, at vi var positive, og så over, at vi var negative. Det må stå for hans egen regning. Så længe man undrer sig, bliver man vel klogere.

Jeg tror ikke, hr. Vivike hørte mit indlæg rigtigt, eller måske kom han sent ind på det, jeg ved det ikke. Hr. Vivike forstod det sådan, at jeg ønskede skærpelser, men det, jeg udtrykte i mit indlæg, ligger sådan set i mit svar: det var en anden tankegang, jeg ønskede lagt ind i naturfredningsloven. Ligeledes fremhævede jeg, at jeg meget gerne ville diskutere netop sø- og åbredder for at vide, hvilket område det var, man gik ind på, og jeg tror desværre, jeg må bedrøve